

Quá khứ đã chết!

Tác Giả: Đáng Bình Diám Chi
Thứ Bảy, 30 Tháng 4 Năm 2011 20:17

Sài Gòn với Long An cũng gần chä không xa, nên tôi hay về quê, có khi là ngày nghỉ cuối tuần, có khi là các ngày lễ lớn.

Mọi lần về đều có một cảm xúc khác nhau, thường là vui, riêng trừ ngày 30 tháng 4.

Về đến đầu hè, đi ngang nhà người chú u chián binh mới đi mất chân, tôi thường hay nhớ đến câu chuyện của ông y. Ngày đi lính không biết gì, lúc bắt buộc đi gä mình cũng chẳng sao. Nhớ ng vì miếng ăn đói sống, lúc đi thực tập kiến làm một câu cá läi để phụ mình, thôi là xong. Ông y kể nhớ tên, nhớ câu chuyện của ai đâu, rồi nhìn xuống chân "Nếu bắt nó trong chiến tranh hay lúc gä mình thì... khoäi hän". Chẳng ai khoäi bắt đi mất phần của mình, chắc là chết vì cái lý do mất mát, nó không đáng.

Quá khứ đã chết!

Tác Giả: Đáng Bình Diám Chi
Thứ Bảy, 30 Tháng 4 Năm 2011 20:17

Vá gán nhá, nhìn ngoài xa tháy ba đáng ngái mác cá cá bên bá ruáng, tôi lái nhá vá tám hình ba đáng cám chiác xáng xúc tuyát trong bá quân phác rát đáp đác cháp á Má. Lòng đau nhái!

Há là tàn đá cáa Má Ngáy! Tôi đã đác đáy nhá thá.

Có ngái báo tôi quên quá khứ đi! á, thì tôi có thá, chá chác há mái mái không, trá khi nám xuáng.

Có đáa bán hái "Máy có bá ai lôi kéo không? Sao lúc này viát vá nháng ván đá nháy cám hoài váy?" Tôi không khái phái cái, nghe cách nó hái, giáng nhá trong chán giang há hiám ác này, tôi đã chán đi vào con đáng "hác đáo" váy, và theo nó đó là mát sá láa chán rát sai lám, rát rát nguy hiám.

Cũng có đáa hái tôi sao cá hay nhác lái chuyán quá khứ, cái gì qua thì hãy cho qua. á, thì tôi đác sinh sau chián tranh, lán lên trong nán giáo đác Xã Hái Chá Nghĩa, biát gì, láy tá cách gì mà nói hay bình luán vá quá khứ, ai đáng ai sai, ai tháng ai thua.

Tôi chá nhìn vào hián tái đá nói.

Mái tám năm phá thông cáng vái 4 năm đái hác, cháng lá vái bao nhiêu đó thái gian cháa đá tôi trá thành mát ngái mà há cá tình nháo nán hay sao?

Thá nháng chá sau mát lúc ngái trác máy tính vái vài cái click chuát, tát cá nháng gì há cá đáy tôi báng trá thành mây khói, hóa ra giá đái.

Tát cá trong tôi là sá TRáNG RáNG, hoang mang. Đây là sá thát, và tôi nên tin vào cái gì?

Quá kh... đã ch...t!

T...c Gi...7843;: Đ...ng Bình Di...m Chi
Th...7913; B...7843;y, 30 Th...225;ng 4 N...259;m 2011 20:17

Tôi tin vào b...n thân, vào s... đánh giá c...a b...n thân, vào s... th...t.

Nh...ng nh...c l...i quá kh... thì có ích gì? Ch...ng có ích gì c... .

C... hai bên đ...u có th...ng vong. Nh...ng ng...i lính ... hai phía đã chi...n đ...u vì t... qu...c, vì lý t...ng c...a mình. Và chi...n tranh là do s... đ...nh nghĩa khác nhau gi...a h... .

Nh...ng ít ra đ... hàn g...n v...t th...ng đó, h... nên ch...n m...t cách làm khác.

Tôi không kh...i l...i v...t th...ng, mà chính h... . H... có đ... cho v...t th...ng lành da đầu, c... ngày này hàng năm, h... l...i b...i nó ra cho r... máu.

Tôi không thích cái t...ng ph...n đ...ng. Nh...ng vì h...c... hay dùng, nên tôi ch... l...p l...i. Tôi không ph...n đ...ng, ng...i ph...n đ...ng là h... . H... không h... đ... quá kh...ng... yên.

Ngày còn nh..., khi tôi vô tình ch...n kênh trên tivi ngay lúc đang chi...u m...t phóng s... hay m...t b... phim v... tr...n chi...n. Ba tôi nhăn m...t, nói nh... "T...t đi!" và b... ra kh...i nhà. B...ng cách đó, ba tôi có th... tránh ph...i đ...i di...n v...i n...i đau x...a. Nh...ng có tránh đ...c không v...i nh...ng cái loa phát ra m...i sáng m...i chi...u. Cái s... tra t...n b...ng tinh th...n đó còn kh...n kh... h...n g...p m...y l...n cách tra t...n lên thân th... .

Và nh...ng ng...i đã n...m xu...ng, không ai đáng ch...t c... . Không ai c... . Đ...ng khoác lên ng...i h... cái mác bán n...c. Trong m...t tr...n chi...n ngang nhau, anh có Nga, Trung Qu...c giúp s...c, thì h... có Đ...ng Minh. Đó là m...t cu...c n...i chi...n! Hãy g...i đúng tên th...t c...a nó!

Tôi yêu hòa bình. Tôi nghĩ chi...n tranh là phi nghĩa. Tôi không mu...n có thêm m...t cu...c chi...n tranh nào n...a. Cũng ch...ng ai lôi kéo tôi. Tôi ch... nhìn hi...n t...i và nói. Ba m...i sáu năm, th...i gian đó đ... dài đ... hàn g...n l...i v...t th...ng, đầu ng...n đ... xây d...ng đ...t n...c, v...y mà hãy xem xem.

Quá khứ đã chết!

Tác Giả: Đáng Bình Diám Chi
Thứ Bảy, 30 Tháng 4 Năm 2011 20:17

Một ngày mà tôi vẫn còn phải mất quá nhiều thời gian trong cuộc sống ngày này cũng như ngày kia tôi cho mình ngồi trên chiếc xe ngoài đường; một ngày tôi vẫn thấy bình yên còn phải đi tìm kiếm sự ngoài hành lang trong những bình yên xưa cũ, không đi đâu đi đâu kiếm; một ngày mà tôi vẫn thấy thoải mái sau tôi vẫn học những giáo dục rỗng tuếch; một ngày mà tôi vẫn thấy vẫn nếm những nhan nhãn khắp nơi và trở thành một thói quen tốt thành vẫn...;

Thì tôi vẫn sẽ tiếp tục nói với mình "Quá khứ đã chết, đã chết một cách hết sức Oan Uổng!".